त्वेन प्राप्तेषु नियममात्रविधौ लाघवात् तस्मात् पूर्व्वकद्रव्यं नियम्यते। अत्रैवान्यच्चिन्तितम्।

पूतिकस्यापचारे स्यात्तेन सोमेन वा समम्।
आद्याः श्रुतांशसादृश्यात् पूतिकाविधितोऽन्तिमः॥

यदा सोमप्रतिनिधेः पूतिकस्यापचारः स्यात् तदा तेन पूतिकेन सदृशं द्रव्यान्तरं उपादेयम्। पूतिकानभिषुणुयादिति श्रुतेः, पूतिकांशैः सादृश्यस्य लाभादिति चेत्। मैवम्। नास्ति पूतिकानां विधिः। किन्तु नियमार्थं तद्वचनमित्युक्तम्। अतः श्रुतस्य सोमस्य सादृश्यलाभाय समांशलाभाय सोमसमं द्रव्यान्तरमुपादेयम्। दशमाध्यायस्य तृतीयपादे चिन्तितम्।

एकां पञ्चेति कृत्स्नां वा गोसङ्ख्याञ्च निवर्त्तयेत्।
स्यादाद्यो दक्षिणायोगान्नैवं व्यवहितत्वतः॥

इदं श्रूयते। यस्य सोममपहरेयुरेकां गां दक्षिणां दद्यात्। अभिदग्धे पञ्च गा इति। तदिदं सङ्ख्याविशिष्टं द्रव्यं विधीयमानं गवादिदक्षिणां कृत्स्नां निवर्त्तयेत्। तस्य दक्षिणाशब्दप्रयोगेन कार्य्यैकत्वात्। मैवम्। विशिष्टविधौ गौरवात् गवां प्राप्तत्वाच्च सङ्ख्यामात्रं विधेयम्। तस्य च गोपदेन व्यवधानान्न दक्षिणायोगोऽस्ति। गोपदयोगे तु गोगतां स्वविरोधिनीं पूर्व्वप्राप्तसङ्ख्यामेव निवर्त्तयेत् न त्वन्यत् किञ्चिदिति राद्धान्तः। षष्ठाध्यायस्य चतुर्थपादे चिन्तितम्।

मत्रायागुरते योऽयं यजेद्विश्वजितेत्यसौ।
यः कोप्युत प्रवृत्तः स्यादप्रवृत्तोऽथवाग्रिमः॥